

och 4 R:dr 50 öre s. k. terminsafgift, alltid ett mer eller mindre betydligt tillskott, ofta uppgående till 2 à 5 R:dr i terminen, af lärjungarne måste utskrifvas till ofvannämnda ändamål, hvartill »terminsafgifterna» enligt ofvannämnda § ej få användas, och då terminsafgifterna merändels öfverflödigt räcka till för det med dem särskildt afsedda ändamål, så får jag härmed vördsamt föreslå,

att, till minskande af lärjungarnes, för mången känbara omkostnader, det måtte bestämmas att, om egna kassans öfriga medel ej räcka till att dermed bekosta de dermed afsedda ändamålen, bristen må fyllas af terminsafgifterna.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. J. Magnell.

N:o 90.

*Af Herr **Magnell**: Om tillägg i Kongl. Förmyndare-förordningen af den 24 September 1861.*

Kongl. Förmyndare-förordningen af den 24 September 1861 föreskrifver visserligen, att förmyndare är pliktig att före Januari månads utgång hvarje år ingifva förmyndareräkning, till granskning af de af Kommunal-styrelsen inom hvarje kommun för detta ändamål utsedde, gode män. Men då dels desse sistnämnde ej erhålla någon förteckning på personer, som stå under förmynderskap, ej heller förmyndarne äro underkastade något ansvar, om de försumma att ingifva förmyndare-räkning, så äro gode männen förhindrade att ordentligt fullgöra sitt viktiga uppdrag, i det de endast genom hörsagor eller egna forskningar kunna erfaras, hvilka som inom deras distrikt stå under förmyndare, samt ofta först efter långsam rättegång kunna få en tredskande förmyndare att för sig göra redo, kanske först sedan han hunnit förfara den i hans vård stående egendom.

Till förekommande af dessa olägenheter får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta ett tillägg till nämnda förordning af det innehåll, att domstolen i hvarje ort för-

pligtigas, att hvarje år i Januari månad till hvarje orts kommunal-styrelse låta öfverlemnna förteckning på alla inom kommun varande myndlingar samt på deras förmyndare, samt att dessa sednare åläggas att plikta 2 till 5 Rdr per dag, allt efter storleken af den om händer varande egendomen, för hvarje dag efter den 31 Januari, som förmyndare-räkning ej blifvit ingifven, och intill dess vederbörlig domstol blir i tillfälle att, om så behöfves, vidtaga verk-sammare åtgärder.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. J. Magnell.

N:o 91.

Af Herr **M. Ahlgren**: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, rörande nedsättande af en komité för närmare undersökning af frågan om ett förändradt aflöningsätt för de med sportelinkomster nu förenade arbeten och tjänster.

Redan under många år har aflöningsättet med sportler för Statens embets- och tjänstemän af allmänna tänkesättet varit ogilladt.

Hvad särskildt angår domarens aflöning, utlät sig derom den af Kongl. Maj:t förordnade Lagberedningen uti den 16 December 1842 afgifvet underdånigt betänkande, angående domstolarnes organisation, under uttalad åsigt, att ibland de sportler, som tillföllo domare, äfven kunde vara sådana, som icke lämpligen borde finnas. Uti en det underdåniga betänkandet åtföljande reservation förekommer följande tänkvärda sats: För hvad som tillhör uppfyllelsen af domarens kall, bör denne uteslutande och direkt af Staten lönas så tillräckligen att han kan anses vedergäld därför och hafva sin nödtorftiga bergning.

Sålunda uttalade åsigt kan, efter mitt förmenande, tillämpas, om ej på alla, dock på de fleste Statens embets- och tjänstemän, i hvilkas aflöning sportler ingå.